

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 12. april 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
A-1/17	Anmodning om udtalelse vedr. ICS-investerings-domstolssystem fremsat af Kongeriget Belgien Spørgsmål: Er den samlede økonomi- og handelsaftale mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side, der blev undertegnet i Bruxelles den 30. oktober 2016, med hensyn til kapitel 8 (»Investering«), afdeling F (»Bilæggelse af investeringstvister mellem investorer og stater«), forenelig med traktaterne, herunder de grundlæggende rettigheder?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Til orientering: Erhvervsstyrelsen Søfartsstyrelsen	Udtalelse	30.04.19
C-128/18	Dorobantu 1. Hvilke minimumskrav kan der i forbindelse med rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre stilles til fængslingsforhold ud fra grundrettighedschartrets artikel 4? a. Findes der navnlig fra et EU-retligt synspunkt en »absolut« nedre grænse for cellestørrelse, hvorunder der altid vil foreligge et brud på grundrettighedschartrets artikel 4? i. Afhænger bestemmelsen af den individuelle celleandel af, om der er tale om en enecelle eller en fællescelle? ii. Skal det areal, der optages af møblement (seng, skab, osv.), trækkes fra ved beregningen af cellestørrelsen? iii. Hvilke bygningsmæssige forudsætninger er i givet fald relevante for, om fængslingsforholdene er i overensstemmelse med EU-retten? Hvilken betydning har i givet fald den direkte (eller kun indirekte) adgang fra fængselscellen til f.eks. toiletrum eller andre rum såvel som forsyningen med koldt og varmt vand, opvarmning, belysning, osv.? b. I hvilken grad spiller forskellige »afsoningsordninger«, navnlig forskellige tidsrum hvor cellerne er åbne og forskellige grader af bevægelsesfrihed i fængslet, en rolle for	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	30.04.19

	<p>vurderingen? c. Kan – således som afdelingen har gjort i sine afgørelser om udleveringens lovlighed – også retslige og organisatoriske forbedringer i den udstedende medlemsstat (indførelse af et ombudsmandssystem, etablering af domstole for straffuldbyrkelse, osv.) tages i betragtning? 2. Efter hvilke kriterier skal fængslingsforholdene vurderes i forhold til grundlæggende EU-rettigheeder? I hvilken grad har disse kriterier indflydelse på fortolkningen af begrebet »reel risiko« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Domstolens praksis i sagerne Aranyosi og Căldăraru? a. Har de judicielle myndigheder i fuldbyrdelsesmedlemsstaten beføjelse til omfattende kontrol af fængslingsforholdene i den udstedende medlemsstat eller skal de begrænse sig til en »kontrol af åbenlyse forhold« (»Evidenzkontrol«)? b. For så vidt som Domstolen i forbindelse med besvarelsen af det første præjudicielle spørgsmål måtte nå den konklusion, at der findes »absolutte« EU-retlige krav til fængslingsforholdene: Ville en manglende opfyldelse af disse minimumsbetingelser være »afvejningsresistent« i den forstand, at der dermed altid ville bestå en »reel risiko«, der ville gøre en udlevering ulovlig, eller kan fuldbyrdelsesmedlemsstaten alligevel foretage en afvejning? Kan der herved tages hensyn til aspekter som opretholdelsen af den gensidige retshjælp på europæisk plan, den europæiske strafferetsplejes funktionsdygtighed eller princippet om gensidig tillid og princippet om gensidig anerkendelse?</p>			
C-508/18	<p>Minister for Justice and Equality m.fl.</p> <p>1. Skal en offentlig anklagers uafhængighed af den udøvende magt afgøres i henhold til dennes rolle i det relevante nationale retssystem? Hvis dette ikke er tilfældet, efter hvilke kriterier skal spørgsmålet om uafhængighed af den udøvende magt da afgøres efter?</p> <p>2. Er en offentlig anklager, som i henhold til national ret er underlagt mulig styring eller instruktion enten direkte eller indirekte fra et justitsministerium, tilstrækkelig uafhængig af den udøvende magt til at kunne betragtes som en judicial myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1?</p> <p>3. Såfremt dette er tilfældet, skal den offentlige anklager da tillige være funktionelt uafhængig af den udøvende magt, og hvilke kriterier skal spørgsmålet om funktionel uafhængighed afgøres efter?</p> <p>4. Hvis den offentlige anklager er uafhængig af den udøvende magt, er en offentlig anklager, som er begrænset til at iværksætte og gennemføre efterforskning, til at sikre at sådanne efterforskninger udføres objektivt og i overensstemmelse med loven, at rejse tiltale, at fuldbyrde retslige afgørelser, at gennemføre retsforfølgning af lovovertrædelser ved domstolene og at give møde i appelsager, som ikke udsteder nationale arrestordre, og som ikke må udføre retslige opgaver, da en »judicial myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1?</p> <p>5. Er den offentlige anklager i Lübeck en judicial myndighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	30.04.19

	arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne?			
C-509/18	<p>Minister for Justice and Equality m.fl.</p> <p>1. Er de kriterier, i henhold til hvilke det skal afgøres, om en offentlig anklager, der er udpeget som en udstedende judiciel myndighed i henhold til artikel 6, stk. 1, er en judiciel myndighed i den selvstændige betydning af dette begreb i rammeafgørelsen af 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, at 1) den offentlige anklager er uafhængig af den udøvende magt og 2) anses for at forvalte retsplejen eller deltage i forvaltningen af retsplejen i dennes egen retsorden?</p> <p>2. I benægtende fald, hvilke kriterier skal den nationale ret da anvende ved afgørelsen af, om en offentlig anklager, der er udpeget som en udstedende judiciel myndighed i henhold til rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, er en judiciel myndighed i henhold til artikel 6, stk. 1?</p> <p>3. For så vidt som kriterierne omfatter et krav om, at den offentlige anklager forvalter retsplejen eller deltager i forvaltningen af retsplejen, skal det så afgøres i overensstemmelse med den status, han har i sin egen retsorden, eller i overensstemmelse med bestemte objektive kriterier? Hvad er de objektive kriterier i givet fald?</p> <p>4. Er Republikken Litauens offentlige anklager en judiciel myndighed i den selvstændige betydning af dette begreb i artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelsen af 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	30.04.19
C-82/19 PPU	<p>Minister for Justice and Equality</p> <p>1. Skal en offentlig anklagers uafhængighed af den udøvende magt afgøres i henhold til dennes rolle i det relevante nationale retssystem? Hvis dette ikke er tilfældet, efter hvilke kriterier skal spørgsmålet om uafhængighed af den udøvende magt da afgøres efter?</p> <p>2. Er en offentlig anklager, som i henhold til national ret er underlagt mulig styring eller instruktion enten direkte eller indirekte fra et justitsministerium, tilstrækkelig uafhængig af den udøvende magt til at kunne betragtes som en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1?</p> <p>3. Såfremt dette er tilfældet, skal den offentlige anklager da tillige være funktionelt uafhængig af den udøvende magt, og hvilke kriterier skal spørgsmålet om funktionel uafhængighed afgøres efter?</p> <p>4. Hvis den offentlige anklager er uafhængig af den udøvende magt, er en offentlig anklager, som er begrænset til at iværksætte og gennemføre efterforskning, til at sikre at sådanne efterforskninger udføres objektivt og i overensstemmelse med loven, at rejse tiltale, at fuldbyrde retslige afgørelser, at gennemføre retsforfølgning af lovovertrædelser ved domstolene og at give møde i appelsager, som ikke udsteder nationale arrestordre, og som ikke må udføre retslige opgaver, da en »judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	30.04.19

	5. Er anklagemyndigheden i Zwickau en judiciel myndighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne?			
C-70/18	<p>A e.a</p> <p>Sagen vedrører: la. Skal artikel 7 i afgørelse nr. 2/76 henholdsvis artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national ordning om almindelig behandling og opbevaring af biometriske data om tredjelandsstatsborgere, herunder tyrkiske statsborgere, i et register som omhandlet i artikel 2, litra a) og b), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 1995, L 281), idet denne nationale ordning ikke går videre end nødvendigt for at gennemføre det med ordningen tilstræbte lovlige formål om at forhindre og bekæmpe identitets- og dokumentsvig? 1b. Har det herved nogen betydning, at varigheden af opbevaringen af de biometriske data er knyttet til varigheden af tredjelandsstatsborgeres lovlige og/eller ulovlige ophold, herunder tyrkiske statsborgeres lovlige og/eller ulovlige ophold?</p> <p>2. Skal artikel 7 i afgørelse nr. 2/76 henholdsvis artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at en national ordning ikke udgør en begrænsning som omhandlet i disse bestemmelser, hvis virkningen af den nationale ordning for adgangen til beskæftigelse i disse bestemmelsers forstand er for usikker eller for indirekte til, at det kan antages, at denne adgang hindres?</p> <p>3a. Såfremt spørgsmål 2 besvares således, at en national ordning, hvorefter biometriske data vedrørende tredjelandsstatsborgere, herunder tyrkiske statsborgere, i et register kan stilles til rådighed for tredjemand med henblik på at forhindre, efterforske og undersøge lovovertrædelser – af terror- eller ikke terrormæssig karakter – er en ny begrænsning, skal artikel 52, stk. 1, sammenholdt med artikel 7 og artikel 8, i Den Europiske Unions charter om grundlæggende rettigheder da fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en sådan national ordning?</p> <p>3b. Har det herved nogen betydning, at denne statsborger, da han anholdes på mistanke om en lovovertrædelse, har opholdsdokumentet med sine biometriske data på sig?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	02.05.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-556/17	<p>Torubarov</p> <p>Skal artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at de ungarske retter kan ændre</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Udenrigsministeriet	GA	30.04.19

	administrative afgørelser, der er truffet af en myndighed med kompetence i asylsager, hvorved der gives afslag på international beskyttelse, og at de ungarske retter kan tildele en sådan beskyttelse?			
C-620/17	<p>Hochtief Solutions Magyarországi Fióktelepe</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal de grundlæggende EU-retlige principper og bestemmelser (navnlig artikel 4, stk. 3, TEU og kravet om ensartet fortolkning), som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol, særligt i dommen afsagt i Köbler-sagen, fortolkes således, at en konstatering af, at en ret i en medlemsstat, hvis afgørelser ikke kan appelleres, er erstatningsansvarlig for en dom, der er i strid med EU-retten, alene kan støttes på national ret eller på de i national ret fastsatte kriterier, og i benægtende fald skal de grundlæggende EU-retlige principper og bestemmelser, navnlig de af Den Europæiske Unions Domstol fastsatte tre kriterier i Köbler-dommen for at fastslå en »stats« ansvar, da fortolkes således, at opfyldelsen af betingelserne for en medlemsstats ansvar som følge af denne stats domstoles tilsidesættelse af EU-retten skal vurderes i henhold til national ret?</p> <p>2) Skal de grundlæggende EU-retlige principper og bestemmelser (navnlig artikel 4, stk. 3, TEU og kravet om ensartet fortolkning), særligt i dommene afsagt af Den Europæiske Unions Domstol vedrørende medlemsstatens ansvar i bl.a. sagerne Francovich, Brasserie du pêcheur og Köbler, fortolkes således, at retskraften af domme, som er i strid med EU-retten, og som er afsagt af en ret i medlemsstat, hvis afgørelser ikke kan appelleres, udelukker, at det fastslås, at medlemsstaten er erstatningsansvarlig?</p> <p>3) Henset til direktiv 89/665/EØF, som ændret ved direktiv 2007/66/EØF, og til direktiv 92/13/EØF ønskes det oplyst, om fremgangsmåderne ved klager vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter, der overstiger de EU-retlige tærskelværdier, og domstolsprøvelsen af den administrative afgørelse, der er truffet i denne sag, er relevante med henblik på EU-retten, og i bekræftende fald om EU-retten og Den Europæiske Unions Domstols praksis (bl.a. dommene afsagt i sagerne Kühne & Heitz, Kapferer og navnlig i sagen Impresa Pizzarotti) angående behovet for som ekstraordinært søgsmål at tillade fornyet prøvelse, der udledes af national ret vedrørende domstolsprøvelse af den administrative afgørelse, som er truffet i den pågældende klagesag i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, er relevante?</p> <p>4) Skal direktiverne vedrørende klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (dvs. direktiv 89/665/EØF, som ændret ved direktiv 2007/66/EF, og direktiv 92/13/EØF) fortolkes således, at en national lovgivning, hvorefter de nationale retter, der påkender hovedsagen, kan undlade at tage hensyn til en omstændighed, der skal undersøges i henhold til en dom fra Den Europæiske Unions Domstol – afsagt som led i en præjudiciel forelæggelse inden for rammerne af en klageprocedure i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter – er i overensstemmelse med disse direktiver, når denne omstændighed ikke tages i betragtning af de nationale retsinstanser, som skal træffe afgørelse i en sag, der er anlagt med påstand om fornyet prøvelse, som er anlagt til prøvelse af den i hovedsagen vedtagne afgørelse?</p>	Udenrigsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	30.04.19

	<p>5) Skal Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, navnlig dets artikel 1, stk. 1 og 3, og Rådets direktiv 92/13/EØF af [25.] februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, navnlig dets artikel 1 og 2 – navnlig henset til dommene afsagt i sagerne Willy Kempfer, Pannon GSM og VB Pénzügyi Lízing, samt i sagerne Kühne & Heitz, Kapferer og Impresa Pizzarotti – fortolkes således, at det er i overensstemmelse med disse direktiver, kravet om effektiv domstolsbeskyttelse, ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, at en national lovgivning henholdsvis anvendelsen heraf, hvorefter den ret, der påkender en sag – på trods af, at en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse, inden der afsiges dom i sagen i anden instans, fastlægger en relevant fortolkning af de EU-retlige bestemmelser – afviser sagen som følge af forældelse og efter, at den ret, der påkender en påstand om fornyet prøvelse har fundet, at denne skal afvises?</p> <p>6) Såfremt et søgsmål med påstand om fornyet prøvelse med henblik på at genskabe den forfatningsmæssige forenelighed i medfør af en ny afgørelse fra forfatningsdomstolen skal tillades i henhold til national ret, ønskes oplyst, om ikke fornyet prøvelse bør tillades i henhold til ækvivalensprincippet og det i Transportes Urbanos-dommen fastsatte princip, når der i hovedsagen som følge af de i national ret fastsatte procesfrister ikke kunne tages hensyn til en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol?</p>			
C-390/18	<p>AIRBNB Ireland</p> <p>Er ydelserne, der leveres i Frankrig af selskabet Airbnb Ireland UC via en elektronisk platform, som befinder sig i Irland, omfattet af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, der er fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000? Kan de restriktive regler vedrørende udøvelsen af erhvervet som ejendomsmægler i Frankrig, som er fastsat i lov nr. 70-9 af 2. januar 1970 om formidlingsvirksomhed vedrørende fast ejendom, den såkaldte Hoguet-lov, gøres gældende over for selskabet Airbnb Ireland UC?</p>	Forbrugerombudsmanden Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	30.04.19
C-598/17	<p>A-Fonds</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal en udvidelse af rækkevidden af en eksisterende skatteordning, som følge af at en skattepligtig med føje har påberåbt sig retten til frie kapitalbevægelser i henhold til artikel 56 TEF (nu artikel 63 TEUF), forstås som en ny støtteforanstaltning, der ændrer en eksisterende støtte? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er den nationale rets udøvelse af opgaven i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF til hinder for, at den skattepligtige tildeles en skattefordel, som den skattepligtige gør krav på i henhold til artikel 56 TEF (nu artikel 63 TEUF), eller skal Kommissionen underrettes om en påtænkt retsafgørelse om tildeling af denne fordel, eller skal den nationale ret foretage eller træffe nogen anden handling eller</p>	Skatteministeriet	Dom	02.05.19

	foranstaltning i betragtning af den tilsynsopgave, den har fået tildelt i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF?			
C-614/17	<p>Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal antydningen af den beskyttede oprindelsesbetegnelse, jf. artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 510/2006, nødvendigvis forekomme ved anvendelsen af betegnelser, der har en grafisk, fonetisk eller begrebsmæssig lighed med den beskyttede oprindelsesbetegnelse, eller kan den forekomme ved anvendelse af figurtegn, der antyder oprindelsesbetegnelsen? 2) Såfremt der er tale om en beskyttet oprindelsesbetegnelse af geografisk art [artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning nr. 510/2006], og den vedrører produkter af samme eller lignende art, kan da anvendelsen af tegn, der antyder den region, hvormed denne beskyttede oprindelsesbetegnelse er forbundet, anses for at være en antydning af selve den beskyttede oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 510/2006, som er ulovlig også i tilfælde, hvor den, der anvender disse tegn, er en producent, der er hjemmehørende i den region, hvormed den beskyttede oprindelsesbetegnelse er forbundet, men hvis produkter ikke er omfattet af denne oprindelsesbetegnelse, fordi de ikke opfylder de krav, der kræves efter varespecifikationen, og som ikke vedrører den geografiske oprindelse? 3) Skal begrebet almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, hvis opfattelse den nationale ret skal tage i betragtning for at afgøre, om der foreligger en »antydning« som fastsat i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 510/2006, forstås som en henvisning til en europæisk forbruger, eller kan det udelukkende henvise til forbrugeren i den medlemsstat, hvor det produkt, der giver anledning til antydning af den beskyttede geografiske betegnelse, fremstilles, eller hvormed den beskyttede oprindelsesbetegnelse er forbundet geografisk, og hvor produktet konsumeres i overvejende grad?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Fødevarestyrelsen Patent- og Varemærkestyrelsen Forbrugerombudsmanden	Dom	02.05.19
C-683/17	<p>Cofemel</p> <p>1) Er Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af artikel 2, [litra] a), i direktiv 2001/29/EF til hinder for en national retsforskrift – i det foreliggende tilfælde bestemmelsen i artikel 2, stk. 1, [nr.] i), i Código de Direitos de Autor e Direitos Conexos (CDADC) – hvorefter der ydes ophavsretlig beskyttelse til de brugskunstværker, industrielle mønstre eller designværker, som ud over deres funktionsmæssige formål frembringer en særegen og karakteristisk visuel effekt set ud fra en æstetisk synsvinkel, idet deres originalitet udgør det grundlæggende kriterium for ydelsen af beskyttelse på det ophavsretlige område? 2) Er Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af artikel 2, [litra] a), i direktiv 2001/29/EF til hinder for en national retsforskrift – i det foreliggende tilfælde bestemmelsen i artikel 2, stk. 1, [nr.] i), i CDADC – hvorefter der ydes ophavsretlig beskyttelse til brugskunstværker, industrielle mønstre eller designværker, såfremt de, på baggrund af en særlig krævende bedømmelse med hensyn til deres kunstneriske træk, og under hensyntagen til den dominerende opfattelse i de kulturelle og institutionelle kredse, kan kvalificeres som »kunstnerisk frembringelse« eller »kunstværk«?</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	02.05.19

C-28/18	Verein für Konsumenteninformation Skal artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (herefter »SEPA-forordningen«) fortolkes således, at betalingsmodtageren forbydes at gøre betaling ved direkte debiteringsordning afhængig af, at betaleren har bopæl i den medlemsstat, hvor også betalingsmodtageren har sin bopæl eller sit hjemsted, når betaling også tillades på anden måde, f.eks. med kreditkort?	Finanstilsynet	GA	02.05.19
C-98/18	T. Boer & Zonen Skal bestemmelsen i bilag III, afsnit I, kapitel VII, nr. 1) og 3), i forordning nr. 853/2004 fortolkes således, at nedkølingen af kødet skal ske i selve slagteriet, således at lastning af kødet i en kølevogn først må påbegyndes, når kødet har nået en temperatur på højst 7°C, eller kan nedkølingen af kødet også ske i kølevognen, så længe denne ikke forlader slagteriets område?	Miljø- og Fødevareministeriet Fødevarestyrelsen	Dom	02.05.19
C-250/18	Europa-Kommissionen mod Republikken Kroatien Påstande: — Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/98, (1) idet den ikke har angivet, at det fyldstof i form af sten, som er deponeret på affaldsdepotet i Biljane Donje, er affald og ikke et biprodukt, og at det skal behandles som affald. — Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/98, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at håndteringen af affald i Biljane Donje udføres uden at bringe menneskets sundhed i fare og uden at skade miljøet. — Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2008/98, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at indehaveren af det affald, der deponeres på affaldsdepotet i Biljane Donje, selv udfører affaldsbehandlingen eller foranstalter den foretaget af en forhandler, et anlæg eller en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller overdraget til en privat eller offentlig affaldsindsamler. — Republikken Kroatien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	02.05.19
C-265/18	Jarmuškiē Skal artikel 282-292 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at under omstændigheder, som de i hovedsagen omhandlede, hvor to varer leveres ved den samme transaktion, men hvor den årlige omsætningsgrænse (aktivitetsniveauet), fastsat i artikel 287 i direktiv 2006/112/EF (og i den tilsvarende bestemmelse i national lovgivning), alene overstiges som følge af leveringen af en enkelt af disse varer, er den afgiftspligtige person (leverandøren) da forpligtet til bl.a. at beregne og svare moms (1) af transaktionens samlede beløb (værdien af leveringen af begge varer) eller (2) alene af den del af transaktionen, hvorved den nævnte grænse (aktivitetsniveauet) overstiges (værdien af leveringen af en af varerne)?	Skatteministeriet	Dom	02.05.19

C-268/18	<p>Onlineshop</p> <p>1) Skal den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 af 6. oktober 2016, fortolkes således, at apparater som de GPSnavigeringssystemer PNI S 506, der udgør tvistens genstand, skal tilføres i KNunderposition 8526 91, underposition 8526 91 20, eller i KN-position 8528, underposition 8528 59 00? 2) Er de versioner af den kombinerede nomenklatur, der successivt følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 698/2012 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 459/2014[4], relevante med henblik på fastsættelse af den korrekte tilførelse af apparater som de navigeringssystemer, der udgør tvistens genstand, således at de kan anvendes analogt på produkter, som ligner det omhandlede navigeringssystem, og kan analog anvendelse af disse bestemmelser understøtte den af toldmyndigheden anlagte fortolkning af [den kombinerede nomenklatur]?</p>	Toldstyrelsen	Dom	02.05.19
C-294/18	<p>Oulun Sähkömyynti</p> <p>Sagen vedrører en rabat, som en elleverandør giver forbrugere og andre slutkunder på grundgebyret, når disse, hvad fakturering angår, har valgt at modtage elektronisk faktura. Retssagen drejer sig særligt om, hvorvidt en sådan rabat på grundgebyret medfører, at slutkunder, som har valgt en anden faktureringsmåde end elektronisk faktura, ikke modtager deres fakturaer gratis, således som det kræves i artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF.:</p> <p>EU-Domstolen er blevet forelagt følgende spørgsmål: 1. Skal artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF fortolkes således, at det forhold, at der ydes en rabat på et elgrundgebyr på basis af en faktureringsmåde, som slutkunden har valgt, betyder, at faktura og faktureringsoplysninger ikke blev fremsendt gratis til slutkunder, som ikke har fået rabatten? 2. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende og det kan være lovligt at yde den ovenfor nævnte rabat: Følger der af direktiv 2012/27/EU ved en vurdering af, om rabatten er lovlig, yderligere særlige betingelser, som der skal tages højde for, som f.eks. om rabatten svarer til den omkostningsbesparelse, der er opnået med den valgte faktureringsmåde, om rabatten vedrører antallet af faktureringer, eller om rabatten kan henføres til den slutkunde-gruppe, som afstedkommer omkostningsbesparelsen med deres valg af faktureringsmåde? 3. Såfremt ydelse af den rabat, som er nævnt i det første præjudicielle spørgsmål, betyder, at der i strid med artikel 11, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU er opkrævet gebyrer hos andre slutkunder end dem, som har valgt den specielle faktureringsmåde: Følger der da af EU-retten særlige krav, som der skal tages hensyn til ved afgørelsen om tilbagebetaling af gebyrerne?</p>	Energistyrelsen	Dom	02.05.19

C-309/18	<p>Lavorgna</p> <p>Er de fællesskabsretlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet samt princippet om frie varebevægelser, princippet om etableringsfrihed og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, som omhandlet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), samt de heraf afledte principper, såsom ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om gensidig anerkendelse, proportionalitetsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, som er omhandlet i direktiv 2014/24/EU, til hinder for anvendelsen af en national lovgivning som den italienske, der følger af artikel 95, stk. 10, sammenholdt med artikel 83, stk. 9, i lovdekret nr. 50/2016, hvorefter manglende særskilt oplysning af arbejdskraftomkostningerne i det økonomiske bud i en udbudsprocedure for tildeling af offentlige kontrakter under alle omstændigheder medfører udelukkelse af tilbudsgiveren, uden at tilbudsgiveren indrømmes muligheden for supplerende eller uddybning af forelagte bevisligheder, også i tilfælde, hvor pligten til særskilt oplysning ikke er blevet specificeret i udbudsmaterialet, selv om budet ud fra et indholdsmæssigt synspunkt opfylder minimumsomkostningerne til arbejdskraften, i øvrigt i overensstemmelse med en til dette formål afgivet erklæring fra tilbudsgiveren?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	02.05.19
----------	---	------------------------------------	-----	----------